

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Gerardo episcopo [et] co[n]fessore. Cap[itulum]. cxlvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse february occurrētibus Fo. lxxi.

nunciavit. Sequenti die missarum solēnis celebratis cum esset iuxta flumen danubium ab infidelibus captus lapidari cepit. Dumq; lapides in ipsum facti in aera penderēt: lācea trāsuerberatus cum pluribus alijs xpīantis gladio cecis ibidem occubuit: vbi et sepultus fuit. Sed processu temporis inclutus rex andreas corp⁹ martyris transfudit moisenam: vbi et miraculis claret. Passus est aut. vij. kal. martij. Hic sc̄tus plures homelias et sermones preclaros per solennitates per anni circulum edidit: in quibus eius doctrina et sapientia liquido demonstrat: et precipue qz devotus beatissime virginis fueret in cuius laudem multa p̄clare dicitavit.

De sancto Berardo episcopo et confessore. Cap. cxlvi.

Erardus episcopus

Eleucorum sanctitate mirabilis extitit. Qui. xij. anno Henrici imperatoris tertij miraculis clarus ad xpm migravit. Et a Leone papa calcidonensi synodo quarta celebrata canonizatus fuit: et intra sanctorum confessorum numerum in ecclesia honorandus censitus est: vt dicit frater Vincentius in speculo.

De sancto Sereno martyre. Cap. cxlvij.

Serenus monachus

Sereno sub maximiano imperatore apud syriam passus est. Nam cum ipse sibi horum excoleret et vnus ex domesticis imperatoris amicus intimus esset: quadā die v̄ro rem illius in horum suo hora incongrua deambulante repperit: eamq; acriter de inhonestate increpauit: q̄ sola hora inepta monachi permerium introfisset: eam quoq; cum indignatione eiecit. Que viro suo de sereno conqueritur: et q̄ eam turpiter eiecisset lamentatur. Qui verbis confugis ad iracundiam morus: quem dudū vt amicum celauerat: maximiano vti xpīanum accusat. Sicq; serenus iubente imperatore trucidatus et se christianaum confessus capite cecus est vij. kalen. martij.

De sancto Sereno abbate. Cap. cxlvij.

Serenus abbas summe

Sereno continentie fuit. Que non solum in eius actibus: sed etiam in aspectu conspici poterat. Quā a deo in tantum crebris orationibus impetravit: vt nec etiam se naturalibus incertis inquietari: vel in sopore sentiret. Qd̄ adhuc fortioribus ieiunijs et assiduis orationibus exstans: ad ratā mētis et corporis puritatem deuocit: vt vix in se motū naturale sentiret acti p̄uulsi et lacēs sentire dignoscif. Et dū huiusmodi gratie p̄euerantia lacrymis flagi-

rarer: angelus eidem in somnijs afflavit et eum p̄ ventrem nonacula secuit: et teore ac itestinis educis et extricatis: oibusq; mūdissime lotis cūtra interiora suo loco reposuit: sibiq; dixit oia incertina carnis in eo abinde fore p̄cisa: p̄petuāq; in posterum mentis et corporis ipm̄ obtinuisse: vt perlerat a dño puritatem. Hec in vitis patris.

De sancto Athasia aplo. Cap. cxlvij.

Athasia aplo iude p̄ditoris substituitur est. Lū em̄ iter ascensionē et p̄theco-

sten apli in cenaculo simul essent. Tūc petrus q̄ n̄uerus aploz erat imunitus: q̄s dñs tñ in nūero duodenario elegerat: vt fide trinitatē in q̄tuor mūdiprib⁹ p̄dicaret: cū eēt

oēs discipuli in cenaculo syon numero. cxx. eturgens in medio eoz eos allocut⁹ est: ostēdens ex textu diuine scripture in psalmo p̄phetatū: q̄ iudas p̄ditor p̄iturus erat: cuius apostolatū ali⁹ accipere debebat. Erhorat⁹ fratres vt aliquid ex ipis eligerēt: quē in locū iude surrogarent. Qd̄ cū oibus placuisset: elegerūt duos inter ceteros sanctiores. s. ioseph iustū: qui vocabatur barsabas: filiū cleophe et fratrem iacobi minoris: et mathiā: et orōne p̄missa dederunt sortes eis. Et cecidit sortis sup mathiā: et annūterus est cū. xi. aplis. Et nota q̄ hoc exēplo non est sortibus v̄redū: vt dicit hieronym⁹: qz priuilegia paucorū non faciūt legē cōmunē. Hec q̄ dicta sunt habent Actū. i. Lū ḡ apli ad predicandum essent diuisi: mathias apls iudeā in sortem predicationis accepit. Qui tñ vt alibi reperitur prius in macedonia p̄dicauit. Bēstles hō ei⁹ fide et sanctitate p̄bare volētes: quadā portionē rossicā que cūctos b̄bētes visu p̄uabatur: sibi dederunt. Quam in noie xpī b̄bbit: et nullā lesionē incurrit. Et cum illa portio plusq; ecl. execasset: ille singulis man⁹ imponēs oēs illuminauit. Diabolus hō in similitudinē infantis canis eis apparuit: suadēs vt mathiā occiderent qui cultū eozū euacuabat. Quē p̄ triduum quiesierūt et in eozū medio cōsistentē minime viderunt. Tertiā die se eis sponte manifestum vinctū in carcerē recluserūt: vbi demones sibi apparētes in cū dētibus fremebāt: s̄z appropinquare nō poterāt. Dñs aut cū multo lumine sibi assistens eū confortauit: et ostio ap̄o liberum abire p̄misit. Et dñs iterū p̄dicaret: et quidā obstinati p̄sisterent: mox terra se aperuit et cūctos illos deglutiuit. Reliq̄ hō ad xpm cōuersi sunt. Post hec reuersus apls ad iudeā verbū dñi predicabat: multosq; in signis et p̄digijs cōuertebat. Lū inuidēs iudei eū in cōcilio statuerunt. Duosq; testes qui illū accusauerāt primo in ipm lapides miserūt. Quos lapides in testi-